

RETTELSESBLAD
Erstatter svarnotat af 7. oktober 2012

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at sikre, at det til enhver tid er de arbejdsklausuler, der er anført i ILO konvention nr. 94, særligt artikel, der skal gælde for løn- og arbejdsvilkår, når det offentlige giver tilladelse til at private virksomheder kan benytte udefra kommende arbejdskraft i forbindelse med råstof og storskalaprojekter.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

1. behandling

Indledningsvis skal jeg fastslå at ILO-konvention nr. 94 om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter alene omfatter offentlige kontrakter om bygge- og anlægsvirksomhed, der er betalt med offentlige midler. Konventionen finder modsat ikke anvendelse på bygge- og anlægskontrakter, der finansieres af private midler, såsom råstofprojekter eller storskalaprojekter.

Forslagsstilleren nævner i sin begrundelse at en vedtagelse af forslaget kan medføre at nogle virksomheder vil aflyse at gennemføre et råstof projekt. Naalakkersuisut er enig i denne antagelse og medgiver at en tiltrædelse af forslaget vil kunne få afgørende betydning om planlagte projekter kan blive realiseret.

Det vil således være helt usædvanligt at pålægge en specifik sektor af det private erhvervsliv at efterleve en konvention, der kun er tænkt at skulle finde anvendelse på udbud af offentlige bygge- og anlægsopgaver. Råstofsektoren anvender mange underentreprenører, hvoraf mange er udenlandske virksomheder, der udfører tidsbegrænsede opgaver. Det vil kræve en særlig lovgivning at pålægge disse arbejdsgivere, at følge ILO konvention nr. 94, når deres virksomheder er beskæftiget med råstofaktiviteter eller storskalaprojekter. Samme virksomheder vil ikke være omfattet af kravet, når de er beskæftiget med andre erhvervsprojekter.

I Grønland har der hidtil ikke været en tradition for lovmæssig regulering af lønninger. I overenskomsterne fastsættes der minimumslønninger.

Konsekvenser af et højt og lovfastsat niveau for minimumslønninger i råstofsektoren og ved storskalaprojekter vil være en forværring af den i forvejen svage konkurrenceevne. Det vil give større ubalancer på arbejdsmarkedet og en yderligere marginalisering af en del af arbejdskraften og dermed reelt en svækkelse af muligheden for at opnå en selvberende økonomi. For storskalaprojekter er der særlig risiko for at projekter, som kunne føre til mange varige arbejdspladser, ikke bliver gennemført i Grønland, men i lande med lavere lønninger i anlægsfasen. Altså i lande, hvor det er billigere at investere.

I både Beskæftigelsesministeriet og i Udenrigsministeriet har der imidlertid været usikkerhed om artikel 35 i ILO-statutten, som regulerer ratifikationsmekanismen. Forinden der kan

tages stilling i Inatsisartut om konvention nr. 94 skal være gældende Grønland, må denne usikkerhed afklares.

Usikkerheden og behovet for en afklaring følger ligeledes af et notat dateret 7. oktober 2012 udarbejdet af Beskæftigelsesministeriet. Naalakkersuisut modtog notatet med email mandag den 8. oktober kl. 13.50. I notatets konklusion konstaterer ministeriet, at der i en længere årrække har hersket en betydelig usikkerhed om en række konventioners anvendelse for Grønland, og at det blandt andet gælder for ILO-konvention nr. 94. Ministeriet skriver videre, at der tidligere – gennem korrespondance mellem ILO, Danmark og Grønland – har været gjort forsøg på at få kortlagt, hvilke konventioner der er gældende for Grønland. Der synes imidlertid ikke på noget tidspunkt at være draget nogen endelig konklusion. Ministeriet bemærker, at der således ikke foreligger dokumentation for noget ”facit”, som de tre parter skulle have tilsluttet sig. Efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse må en ILO-konvention dog finde anvendelse for Grønland, selv om der ikke blev afgivet en erklæring derom til ILO ved den danske ratifikation af konvention, hvis Grønlands på ratifikationstidspunktet ikke havde overtaget sagsområdet.

ILO-sekretariatet har gennem årtier haft den opfattelse, at Grønland er et territorium uden for hovedlandet efter ILO-statuttens artikel 35, og at ILO-konventioner dermed ikke finder anvendelse for Grønland, hvis en særskilt erklæring derom ikke er afgivet ved den danske ratifikation af konventionen eller på et senere tidspunkt. ILO-sekretariatet har også haft den opfattelse, at blandt andet konvention nr. 94 ikke finder anvendelse for Grønland.

Regeringen har i slutningen af 2011 og i 2012 rettet henvendelse til ILO-sekretariatet og drøftet sekretariatets opfattelse.

På grundlag deraf har ILO-sekretariatet i et brev fra april 2012 meddelt regeringen, at sekretariatet i stedet vil anse blandt andet konvention nr. 94 for anvendelig for Grønland, medmindre regeringen skriftligt meddeler andet inden for tre måneder derefter.

Jeg har ved brev af 24. maj 2012 til beskæftigelsesministeren anmodet den danske regering om at meddele ILO-sekretariatet snarest og inden udløb af 3-måneders-fristen, at sagen skal forelægges Naalakkersuisut og Inatsisartut for en stillingtagen til, hvilke ILO-konventioner der skal være gældende for Grønland. I brevet anmoder jeg også regeringen om at meddele ILO-sekretariatet, at indgåelse af en aftale med ILO-sekretariatet om fortolkningen af ILO-statuttens artikler af betydning for Grønland vil blive forelagt Naalakkersuisut til udtalelse, inden regeringen indgår en sådan aftale.

Ved brev af 22. juni 2012 til ILO-sekretariatet anmodede regeringen om, at ILO-sekretariatet forlænger 3-måneders-fristen uden tidsmæssig begrænsning, indtil regeringen og Naalakkersuisut er kommet frem til en fælles forståelse i sagen og oplyser dette til sekretariatet. I brevet oplyses det videre, at en afgørelse i sagen fra Naalakkersuisut og Inatsisartut er en betingelse for, at regeringen kan afgive et endeligt svar i sagen til sekretariatet.

Naalakkersuisut vil derfor stille følgende ændringsforslag til det tilknyttede beslutningsforslag under dagsordenspunkt 19:

”Med henblik på at fjerne usikkerhed og tilvejebringe det bedst mulige beslutningsgrund for Inatsisartut’s behandling af spørgsmålet om ILO konvention 94 pålægges Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse herom.”

Naalakkersuisut skal med henvisning til Naalakkersuisuts ændringsforslag til dagsordenspunkt 19 indstille forslaget til forkastelse.